

KLIMATY ŚW. ANNY

Nr 828/ 12 stycznia 2025 ISSN 2080-0010

Święto Chrztu Pańskiego

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 40, 1–5. 9–11

Czytanie z Księgi proroka Izajasza: «Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud!» – mówi wasz Bóg. «Przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że czas jego służby się skończył, że nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy». Głos się rozlega: «Drogę Panu przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościńiec dla naszego Boga! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i pagórki obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną. Wtedy się chwala Pańska objawi, razem ją każdy człowiek zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały». Wstąp na wysoką górę, zwiastunko dobrej nowiny na Syjonie! Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! Powiedz miastom judzkim: «Oto wasz Bóg! oto Pan Bóg przychodzi z mocą i ramię Jego dźmierza władzę. oto Jego nagroda z Nim idzie i przed Nim Jego zapłata. Podobnie jak pasterz pasie on swą trzodę, gromadzi ją swoim ramieniem, jagnięta nosi na swej piersi, owce karmiące prowadzi łagodnie».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

*Ps 104 (103), 1-2a. 3b-4. 24-25.
27-28. 29b-30*

Chwal i błogosław, duszo moja, Pana

Błogosław, duszo moja, Pana,
Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
odziany w majestat i piękno,
światłem okryty jak płaszczem.

Chmury są Twoim rydwanem, *
przechadzasz się na skrzydłach wiatru.
Wichry używasz za swych posłów, *
sługami Twoimi ogień i płomień.

Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! †
Ty wszystko mądrze uczyniłeś, *
ziemia jest pełna Twoich stworzeń.
Oto jest morze, ogromne i szerokie, †
a w nim żyjątek bez liku, *
zwierząt wielkich i małych.

Wszystko to czeka na Ciebie,
byś dał im pokarm we właściwym czasie.
Gdy im dajesz, zbierają, gdy otwierasz swą
rękę, sycają się Twym dobrem.

Kiedy odbierasz im oddech, mamieją
i w proch się obracają.
Stwarzasz je, napelniając swym duchem,
i odnawiasz oblicze ziemi.

DRUGIE CZYTANIE

Tt 2, 11-14; 3, 4-7

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Tytusa: Ukazała się łaska Boga, która nie-sie zbawienie wszystkim ludziom i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądź światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, oczekując błogostawionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić lud wybrany sobie na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków. Gdy ukazała się dobroć i miłość Zbawiciela naszego, Boga, do ludzi, nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Łk 3, 16

Jan powiedział: «Idzie mocniejszy ode mnie; On będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem».

EWANGELIA

Łk 3, 15–16.21–22

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Gdy lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w swych sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: «Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem». Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzt. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił nad Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos: «Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie».

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Święto Chrztu
Pańskiego 2

„IKONA”. Klerycy zapraszają
na sztukę seminaryjną 2

Brama do Nowego Życia
w Chrystusie 3

26.01 br. - Msza św. po łacinie
ze śpiewem gregoriańskim 4

Galeria Dzwonnica zaprasza
na prezentację prac malarskich
Jolanty Dubiel i Andrzeja Wilka. 4

KOMENTARZ

W dzisiejszej Ewangelii Jan Chrzciciel zapowiada chrzest Nowego Przymierza, jakim będą chrzczeni wyznawcy Mesjasza, Jezusa Chrystusa: „On będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem”. W ten sposób prorok wyraża się o naszym chrzcie. Co oznacza być ochrzczonym „Duchem Świętym i ogniem”? Oznacza, że chrzest to nie tylko obmycie z grzechów i grzechu pierwotnego, ale też włączenie w życie Boga. Duch Święty jest bowiem w Trójcy Świętej uosobioną miłością między Ojcem i Synem – czyli tym, który wyraża dynamizm, piękno i życie w Bogu. Podobna jest symbolika ognia, który w tym kontekście oznacza miłość – miłość, która rozpala, obejmuje wszystko, co znajdzie się w jej zasięgu, oczyszcza, co fałszywe i daje ciepło. Warto sobie przypomnieć w Niedzielę Chrztu Pańskie-go, że w każdym z nas tkwi przynajmniej iskra tej najpiękniejszej miłości i możemy zacząć ją rozpalać, aby zapłonęła pełnym płomieniem.

Ks. dr Maciej Raczyński-Rożek

Święto Chrztu Pańskiego

Święto Chrztu Pańskiego kończy okres Bożego Narodzenia, choć w polskiej tradycji jeszcze do 2 lutego śpiewa się kolędy i nie rozbiera się szopki. Święto Chrztu Pańskiego obchodzone jest w pierwszą niedzielę przypadającą po uroczystości Objawienia Pańskiego.

Najstarszej tradycji tego święta należy szukać w liturgii Kościoła wschodniego, ponieważ mimo wyraźnego udokumentowania w Ewangeliach chrzest Jezusa nie posiadał w liturgii rzymskiej oddzielnej święta. Dekretem Świętej Kongregacji Obrzędów z 23 marca 1955 r. ustanowiono na dzień 13 stycznia, w miejsce dawnej oktawy Epifanii, wspomnienie chrztu Jezusa Chrystusa. Posoborowa reforma kalendarza liturgicznego w 1969 r. określiła ten dzień jako święto Chrztu Pańskiego. Pominięto wyrażenie "wspomnienie" i przesunięto jego termin na niedzielę przypadającą po 6 stycznia.

Teksty modlitw związane ze świętem Chrztu Pańskiego odzwierciedlają bardzo dokładnie i szczegółowo przekazy Ewangelii. Podkreślają przy tym związek tego święta z uroczystością Objawienia Pańskiego.

Chrystus już jako dorosły, 30-letni mężczyzna, przychodzi nad brzeg Jordanu, by z rąk Jana Chrzciciela, swojego poprzednika, przyjąć chrzest. Chociaż sam nie miał grzechu, nie odsunął się od grzesznych ludzi: wraz z nimi wstąpił w wody Jordanu, by dostąpić oczyszczenia. W ten sposób uświęcił wodę. Najszczegółowiej to wydarzenie zrelacjonował

św. Mateusz, choć opis chrztu Jezusa zostawili wszyscy trzej synoptycy.

W dniu chrztu Jezus został przedstawiony przez swojego Ojca jako Syn posłany dla dokonania dzieła zbawienia. Misję Chrystusa potwierdza swym świadectwem Bóg Ojciec. Zamknięte przez grzech Adama niebiosa otwierają się, na Jezusa zstępuje Duch Święty. Z nieba daje się słyszeć jednoznaczny głos: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”.

Źródło:
<https://www.niedziela.pl>

“IKONA”

Klerycy zapraszają na sztukę seminaryjną

Sztuka jest wystawiana w gmachu Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmieście 52/54. Wstęp jest wolny – trzeba jedynie zarezerwować bilet za pośrednictwem strony: <https://teatr.wmsd.waw.pl/>

(grupy powyżej 6 osób prosimy o kontakt mailowy: rezerwacja@wmsd.waw.pl).

TERMINY WYSTAWIANIA SZTUKI:

Styczeń:

11.01 sobota 16:00 i 19:00
12.01 niedziela 16:00 i 19:00
18.01 sobota 16:00 i 19:00
19.01 niedziela 16:00 i 19:00
25.01 sobota 16:00 i 19:00
26.01 niedziela 16:00 i 19:00

Luty:

15.02 sobota 16:00 i 19:00
16.02 niedziela 16:00 i 19:00
22.02 sobota 16:00 i 19:00
23.02 niedziela 16:00 i 19:00

Po spektaklach będzie możliwość złożenia dobrowolnej ofiary na rzecz wyjazdu studyjnego kleryków.

W tym roku alumni III roku Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego św. Jana Chrzciciela w Warszawie przygotowali sztukę teatralną zatytułowaną Ikona. Dwoista natura greckiego słowa eikon ma swoje odzwierciedlenie w fabule przedstawienia. Symboliczny obraz czy wyrazista postać? Widzowie od początku muszą konfrontować się z tym pytaniem. Ponadto tytułowa ikona przechodzi długą drogę dziejową, a każdy kto się z nią zetknie, pobudzany jest do refleksji o sens wiary.

Główną postacią sztuki jest błogosławiony Stefan kardynał Wyszyński, Prymas Tysiąclecia, który wywołany jest na scenę w roli komentatora, będącego cieniem wydarzeń osadzonych w kontekście cichej wojny między dwoma obliczami wiary. Jako jej symboliczne wyrażenia wskazane zostały serce i rozum, co stanowi nawiązanie do obietnicy zawartej w starotestamentalnej Księdze Ezechiela. Wartym zauważenia jest fakt, że cała narracja została zaczerpnięta z oryginalnych wypowiedzi prymasa Wyszyńskiego.

Bohaterami sztuki są autentyczne osoby działaczy socjalistycznych, na czele z towarzyszem Bolesławem Bierutem, którego nadrzędnym celem jest władza, uświęcająca wszelkie środki podejmowane do jej uzyskania. Otoczony jest on murem współpracowników, zarówno świeckich jak i duchownych, stojących w różnych momentach życia przed ikoną, przymuszonych w ten sposób do odpowiedzi na zasadnicze pytanie o ich wiarę.

W tło tych historycznych wydarzeń wpisany jest również epizod wojskowy błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki. Niezłomny męczennik za wiarę odpowiada na ideologię postawą spokoju i trwania na modlitwie, niezależnie od okoliczności zewnętrznych usiłujących go złamać. Wątek ten ma szczególne znaczenie w roku 40. rocznicy męczeńskiej śmierci błogosławionego i stanowi hold dla jego pamięci w miejscu, gdzie przygotowywał się do kapłaństwa.

Ostatnim z podjętych wątków jest zdefiniowanie świętości, najbardziej pożądanego efektu sercem przyjętej wiary. Do tego celu wykorzystany został motyw cudu. Opowieść ojca pozwala dostrzec kalejdoskop jego przeżyć załamania i zdruzgotania zestawiony z tłącą się iskrą nadziei wyrażoną w modlitwie oraz oddaniu wstawiennictwu błogosławionego prymasa.

Scenariusz został napisany przez jednego z alumnów.

Źródło: <https://teatr.wmsd.waw.pl/>

Brama do Nowego Życia w Chrystusie.

Jest nią chrzest - pierwszy i fundamentalny sakrament w życiu chrześcijanina, otwierający drogę do pełnego uczestnictwa w Kościele. Jego korzenie sięgają starotestamentowych rytuałów oczyszczenia wodą, które zyskały nowe znaczenie wraz z przyjściem Jana Chrzciciela, nawołującego do nawrócenia i przygotowania na przyjście Mesjasza.

Biblijne podstawy i ustanowienie sakramentu chrztu

Chrzest, jako pierwszy z sakramentów inicjacji chrześcijańskiej, znajduje swoje głębokie korzenie w Piśmie Świętym. Jego teologiczne znaczenie i symbolika wyłaniają się zarówno ze Starego, jak i Nowego Testamentu, pokazując, jak od wieków woda była znakiem oczyszczenia, odnowienia i Bożego działania w życiu człowieka.

1. Zapowiedzi chrztu w Starym Testamencie

Stary Testament wielokrotnie wykorzystuje wodę jako symbol oczyszczenia, życia i Bożego działania. Kilka kluczowych wydarzeń prefiguruje chrzest jako sakrament nowego życia:

Stworzenie świata: Na samym początku Pisma Świętego woda pojawia się jako element życia. Duch Boży unosi się nad wodami, wskazując na jej fundamentalne znaczenie w Bożym planie (Rdz 1,2). W chrześcijańskiej interpretacji widzi się w tym zapowiedź chrztu, w którym Duch Święty działa przez wodę.

Potop: Historia Noego (Rdz 6-9) ukazuje wodę jako środek oczyszczenia świata z grzechu i rozpoczęcia nowego porządku. W Nowym Testamencie święty Piotr porównuje potop do chrztu, który oczyszcza duszę i daje nowe życie w Chrystusie (1 P 3,20-21).

Przejście przez Morze Czerwone: Wyprowadzenie Izraelitów z niewoli egipskiej poprzez przejście przez Morze Czerwone (Wj 14,21-22) jest obrazem zbawienia i przejścia z niewoli grzechu do wolności w Bogu. Chrześcijańska interpretacja widzi w tym prefigurację chrztu jako uwolnienia z grzechu pierworodnego.

Oczyszczenia rytualne: Prawo Mojżeszowe wielokrotnie nakazywało oczyszczanie wodą w celach rytualnych, co miało przygotować człowieka do spotkania z Bogiem (Kpł 15). Te rytuały oczyszczające wskazują na potrzebę duchowego oczyszczenia, które zostaje w pełni zrealizowane w sakramencie chrztu.

2. Nowy Testament: Wprowadzenie do chrztu przez Jana Chrzciciela

W Nowym Testamencie chrzest nabiera bardziej bezpośredniego znaczenia dzięki działalności Jana Chrzciciela. Jan, uznawany za poprzednika Mesjasza, udzielał chrztu nawrócenia w wodach Jordanu, nawołując do pokuty i przygotowania na przyjście Zbawiciela (Mk 1,4-5). Jego chrzest nie był jednak sakramentem w pełnym tego słowa znaczeniu – był symbolem duchowego oczyszczenia i zapowiedzią tego, co miało nadejść.

Gdy Jezus przyjął chrzest z rąk Jana, miało to głęboki wymiar symboliczny i teologiczny. Jezus, choć sam bezgrzeszny, solidaryzował się z grzesznikami i uświęcił wodę chrzcielną, dając początek sakramentowi chrztu jako środka zbawienia. W czasie Jego chrztu w Jordanie Duch Święty zstąpił na Niego w postaci gołębiczy, a głos Ojca Niebieskiego potwierdził Jego Boskie synostwo: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie” (Mk 1,11).

3. Ustanowienie sakramentu chrztu przez Jezusa

Chrzest jako sakrament został ostatecznie ustanowiony przez Jezusa po Jego zmartwychwstaniu. W wielkim nakazie misyjnym skierowanym do uczniów powiedział:

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” (Mt 28,19).

To polecenie stało się fundamentem dla misji Kościoła – chrzest miał być nie tylko symbolem, ale sakramentem, który obdarza łaską uświęcającą i wprowadza człowieka do wspólnoty Kościoła.

4. Znaczenie chrztu w nauczaniu Apostołów

Po Zesłaniu Ducha Świętego Apostołowie zaczęli głosić Ewangelię i udzielać chrztu, realizując misję powierzoną im przez Jezusa. W Dziejach Apostolskich czytamy, że Piotr podczas swojej pierwszej mowy po Zesłaniu Ducha Świętego wzywał ludzi: „Nawróćcie się i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a weźmiecie w darze Ducha Świętego” (Dz 2,38).

Chrzest stał się podstawowym znakiem przynależności do Chrystusa. Apostoł Paweł w swoich listach często nawiązuje do chrztu, opisując go jako duchowe zanurzenie w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa: „Z Chrystusem pogrzebani jesteście w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga” (Kol 2,12).

5. Teologiczne znaczenie chrztu w Kościele

Kościół od samego początku uznawał chrzest za sakrament konieczny do zbawienia, zgodnie ze słowami Jezusa: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: jeśli się ktoś nie narodzi z wody i Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego” (J 3,5).

Chrzest nie tylko oczyszcza z grzechu pierworodnego, ale także obdarza łaską Ducha Świętego i włącza ochrzczonego w Mistyczne Ciało Chrystusa. To głębokie znaczenie chrztu podkreśla jego centralne miejsce w życiu chrześcijanina, zarówno jako aktu osobistego nawrócenia, jak i sakramentu przynależności do wspólnoty wierzących.

Chrzest w początkach chrześcijaństwa

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa sakrament chrztu był zazwyczaj udzielany dorosłym, którzy świadomie wyrażali swoją wiarę w Chrystusa. Kandydaci do chrztu przechodzili intensywny okres katechumenatu, czyli przygotowania do przyjęcia sakramentu. Ten proces obejmował naukę zasad wiary, moralności chrześcijańskiej i modlitwy, a sam chrzest odbywał się zwykle w Wielką Sobotę, jako kulminacja obchodów Paschy.

Pierwsi chrześcijanie postrzegali chrzest jako moment całkowitego nawrócenia i oczyszczenia z grzechów, a jego przyjęcie było często powiązane z heroiczną decyzją o wejściu na drogę wiary, która w tamtych czasach mogła oznaczać prześladowania, a nawet męczeństwo.

Dlaczego zaczęto chrzcić dzieci?

Praktyka chrztu dzieci zaczęła się rozwijać na początku III wieku i szybko zyskała popularność w Kościele. Powodów tego było kilka:

1. Zrozumienie łaski chrztu jako ratunku przed grzechem pierworodnym

W Kościele rozwijała się świadomość, że każdy człowiek, nawet noworodek, jest obciążony grzechem pierworodnym. Według nauki Kościoła, chrzest był jedynym sposobem na oczyszczenie duszy z tego grzechu i umożliwienie wejścia do wspólnoty zbawionych. Święty Augustyn szczególnie mocno podkreślał, że chrzest jest niezbędny dla zbawienia, co wpłynęło na rozwój praktyki chrzczenia dzieci.

2. Wzrost liczby chrześcijańskich rodzin

W miarę jak chrześcijaństwo się rozwijało, a całe rodziny przyjmowały wiarę, rodzice pragnęli, aby ich dzieci już od najmłodszych lat były włączone do wspólnoty Kościoła. Chrzest dzieci był wyrazem troski o ich duchowe dobro i pragnienia, by wzrastały w wierze od samego początku życia.

3. Świadectwo Pisma Świętego

Choć w Nowym Testamencie nie ma bezpośrednich relacji o chrzcie niemowląt, istnieją fragmenty sugerujące, że całe rodziny przyjmowały chrzest. Przykładem jest dom Lidii z Dziejów Apostolskich (Dz 16,15) czy strażnika więzienia w Filipi (Dz 16,33). W takich sytuacjach prawdopodobne jest, że ochrzczono również dzieci.

4. Pragnienie zapewnienia dziecku ochrony duchowej

Wierzono, że poprzez chrzest dziecko otrzymuje szczególną opiekę Boga i Ducha Świętego. W czasach, gdy śmiertelność noworodków była wysoka, rodzice pragnęli, by ich dzieci mogły doświadczyć Bożej łaski, niezależnie od tego, jak długo żyły.

Odpowiedzialność rodziców i chrzestnych

Decydując się na chrzest dziecka, rodzice i chrzestni przyjmują na siebie ważne zobowiązanie. Zobowiązują się do wychowania dziecka w wierze chrześcijańskiej, wprowadzania go w tajemnicę sakramentów i życia wspólnotowego Kościoła. Katechizm Kościoła Katolickiego przypomina, że chrzest jest początkiem, a nie końcem drogi wiary. Dlatego wychowanie w wierze jest kluczowe, aby dziecko mogło świadomie potwierdzić swój wybór w czasie bierzmowania.

We

ciąg dalszy w następnym numerze *Klimatów*.

Święto Chrztu Pańskiego – 12 stycznia 2025 r.

1. Dziś, w Święto Chrztu Pańskiego kończymy liturgiczny okres Bożego Narodzenia. Tradycyjnie zachowujemy wystrój świąteczny i śpiewamy kolędy do Święta Ofiarowania Pańskiego – Matki Bożej Gromnicznej, które przypada 2 lutego.
2. Spotkanie opłatkowe członków Kół Żywego Różańca odbędzie się o godz. 15.30 w Kanonii.
3. Msza św. w intencji członków Bractwa Adoracyjnego zostanie odprawiona w najbliższy czwartek, 16.01.2025 o godz. 18.00.
4. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w styczniu w intencji narodu polskiego o wolność i ducha prawdy przez wstawiennictwo św. Andrzeja Boboli. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godzinie 12.30., w sobotę o godz. 7.30, w niedzielę o godz. 14.00.
5. Na tacę przeznaczoną na misje zebraliśmy 9900,- PLN. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać.
6. Kontynuujemy wizytę duszpasterską w naszej parafii. W tym tygodniu odwiedzimy rodziny mieszkające przy ulicach wymienionych w tabeli poniżej.

WIZYTA DUSZPASTERSKA:

- **poniedziałek, 13 stycznia** – ul. Wiertnicza (strona nieparzysta)
- **wtorek, 14 stycznia** – ul. Wiertnicza (strona parzysta)
ul. Ostra, ul. Petyhorska
- **środa, 15 stycznia** – ul. Chorągwi Pancernej (strona parzysta)
ul. Chorągwi Pancernej 3-33 (numery nieparzyste)
- **czwartek, 16 stycznia** – ul. Chorągwi Pancernej 37-85 (numery nieparzyste)
ul. Husarii (strona parzysta)
- **piątek, 17 stycznia** – ul. Husarii (strona nieparzysta)
ul. Rotmistrzowska (strona nieparzysta)
- **sobota, 18 stycznia** – ul. Rotmistrzowska (strona parzysta)
ul. Piechoty Łanowej

W dni powszednie kolędę rozpoczynamy o godz. 17.00, a w soboty o godz. 15.00.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

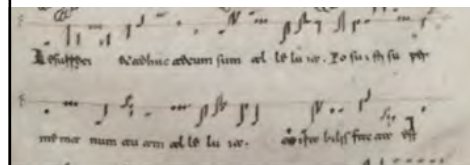
www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis-

**26 stycznia br.
godz. 20.00**

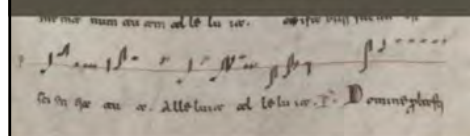

**MSZA PO
ŁACINIE**

ZE ŚPIEWEM GREGORIAŃSKIM

20.00

KAŻDA IV NIEDZIELA MIESIĄCA
27.10|24.11|22.12|26.01

PARAFIA SW. ANNY W WILANOWIE

Galeria
DZWONNICA

Zapraszamy
w styczniu i lutym br.
na prezentację prac malarskich
**JOLANTY DUBIEL
i ANDRZEJA WILKA.**

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

12.01.- 09.02.2025

*Prośmy Maryję o pomoc
w dobrym przeżyciu
Roku Jubileuszowego,
abyśmy byli gotowi
odnowić w sobie
misję głoszenia Jezusa.*